

Predlog bogoslužja v cerkvi ali kapeli

Pesem

Božja beseda 1 Kor 12 ,1-11

Dekanov nagovor – posreduje misel p. Branka

PROŠNJE

Bratje in sestre.

V trdni veri, da nas je Bog bogato obdaroval z darovi in talenti, se obračamo k Njemu s skupnimi prošnjami. Prosimo ga, da bi te darove prav spoznali, jih gojili in tudi odgovorno uporabljali v korist vseh ljudi. Zaupno torej prosimo:

1. Jezus, naš prijatelj, učitelj in Odrešenik, prosimo Te, da bi vedno zavzeto iskali Tvojo pravo podobo v molitvi, spoznavanju Svetega pisma in v vseh oblikah bogoslužij ter jo z ljubeznijo pomagali odkrivati tudi našim bratom in sestram.
2. Jezus, naš prijatelj, učitelj in Odrešenik, Ti si oznanjal Božje kraljestvo in vabil ljudi, da so se Ti približevali. Pomagaj tudi nam, da se bomo zavedali, da smo tudi mi poklicani biti v Tvoji bližini in vabiti vse ljudi k prijateljstvu s Teboj.
3. Jezus, naš prijatelj, učitelj in Odrešenik, pomagaj nam, da bomo svoje darove in talente velikodušno uporabili za pospeševanje najrazličnejših dejavnosti po naših župnijah.
4. Jezus, naš prijatelj, učitelj in Odrešenik, pomagaj nam prepoznati ljudi v njihovih stiskah, se jim prav približati in jim pomagati v njihovem stanju, prosimo pa tudi za to, da bi si s Tvojo pomočjo in po Tvoji meri izoblikovali čut za pravičnost tako na osebni kot na družbeni ravni.
5. Jezus, naš prijatelj, učitelj in Odrešenik, Tvoja neskončna ljubezen se je najbolj razodela takrat, ko si odpustil celo svojim morilcem. Prosimo te, pomagaj nam, da bomo vedno zaupali Tebi in Te prosili za odpuščanje svojih grehov, pa tudi za to, da bi po Tvojem naročilu in po Tvoji meri tudi mi odpuščali drug drugemu.
6. Jezus, naš prijatelj, učitelj in Odrešenik, odpri nam oči, da bomo videli dobre zgledne za uresničevanje našega poslanstva v naših domačih in drugih svetniških ljudeh, pa tudi s sprejemanjem in sodelovanjem z velikani sodobnega časa kot so papež Francišek, misijonar Pedro Opeka in drugi.

Gospod Bog, sprejmi te naše prošnje in jih dobrotno usliši. Po Kristusu, našem Gospodu. *Amen.*

OČENAŠ

Z molitvijo očenaš počastimo našega Boga in ga povabimo, naj bo sredi naših prizadevanj za bolj živo Cerkev v središču prav On, ki je naša pot, resnica in življenje. Zaupno zato molimo: Očenaš, ki si v nebesih,...

MOLITEV ZA NOVO EVANGELIZACIJO ali druga primerna molitev

Hvala ti, dobri Oče, da te poznamo in se lahko zbiramo v Jezusovem imenu. Prosimo te, poživi nam vero, da bo postala globoko prepričanje in resnična moč, ki izhaja iz osebnega srečanja z Jezusom Kristusom.

Daj nam, dobri Oče, da bomo živeli v poslušnosti Svetemu Duhu. Naj zvesto hodimo za Kristusom, navdušeno in vztrajno odgovarjamo na Božjo besedo in hvaležno uživamo kruh življenja.

Dobri Oče, podpiraj z močjo Duha prizadevanje Cerkev za novo evangelizacijo in nas vodi, da bomo z besedo in s svojim življenjem našim sodobnikom oznanjali Kristusa.

Jezusovi učenci naj se odklikujemo po ljubezni do ubogih in stiskanih, naj bomo solidarni s potrebnimi in velikodušni v delih usmiljenja, naj ne molčimo pred zlom in ne podležemo mikom prevladujoče miselnosti.

Po Marijinem zgledu naj v luči vere odkrivamo čudovita Božja dela; naj bomo pozorni na znamenja časov in postanemo znamenje prisotnosti Vstalega v svetu, da bomo z novim navdušenjem služili resnici, pravici in miru.

To prosimo po Kristusu, našem Gospodu. *Amen*

Razmišljati o slovenski Cerkvi in o naših župnijah tudi v danem trenutku ne sme biti črno-belo. Predvsem pa ne sme biti pesimistično. Ravno pesimizem pa se je med nami dokaj razširil. Razlogov za „jamranje“ seveda nikoli ne manjka: tu je upadanje obiska nedeljskih maš, tu je vse manj molitve po družinah, tu je vse večje pomanjkanje duhovnih poklicev, tu so nesoglasja znotraj posameznih župnij,... Živeti vero in delati za svojo župnijo zna biti dandanes težko, če pa zraven pride pesimizem in če se nam pogled zoži na zgolj negativno, smo na koncu lahko povsem ohromljeni. Učimo se gledati na svoje župnije širše, učimo se gledati drugače, učimo se gledati bolj z Božje perspektive. Pogledajmo s pogledom zares verujočega človeka.

Kaj se velikega dogaja v naši Cerkvi? Najprej to, da Cerkev v svetu napreduje. Sveti Duh ne spi in vedno več ljudi je kristjanov. Cerkev je „stara“ zgolj v Evropi, povsod drugod je „mlada“. Nato to, da imamo novega papeža, ki je pravi „fenomen“: izjemno je priljubljen, njegovo besedo in zgled sprejemajo tudi neverujoči in drugačeverujoči. Ravno papež je pokazal, kako hitro je moč postaviti na laž črnoglede napovedi o „koncu krščanstva in Cerkve“ v Evropi. Sveti Duh ne spi niti v slovenski Cerkvi. Čeprav smo slovenski katoličani v nenavadnem in po svojem v bridkem položaju, ko nimamo dveh nadškofov, razlogov za vedrino ne manjka. **Res se krči število rednih nedeljnikov, a obenem pa je jedro kristjanov v vsaki župniji močno in vztrajno.**

Še več: iz nekaterih župnij poročajo, da se je jedro v zadnjih letih celo okrepilo. Več je takšnih ali drugačnih skupin; več je laikov, ki prevzemajo voditeljsko vlogo; celo katoliška mladina preseneča, saj je vse več župnij, kjer domača mladina izvaja oratorije ali kakšen drug projekt. Predvsem pa vidimo trdnost pri tradicionalnih župnijskih sodelavcih, kot so ključarji in cerkveni pevci. Ponekod v župnijah brez stalnega duhovnika, so ravno ključarji, pa tudi katehistinje najbolj živ in zanesljiv steber občestva.

Poleg tega, česar se veselimo, se moramo trezno pogovoriti tudi o tistem, kar nam vzbuja negotovost, morda celo strah. Kaj bo s slovensko Cerkvijo po vseh teh pretresih in zunanjih pritiskih? **Kakšna bosta naša župnija in naša dekanija čez deset ali dvajset let? Duhovnikov bo manj - kaj to pomeni? Kako se moramo na to pripraviti?** Kako razmišljati o svoji župniji? Bo v prihodnosti dekanija imela večjo ali manjšo vlogo? Takšna vprašanja in nemir, ki jih spremlja, moramo ubesediti. Vse bolj spoznavamo, kako na dolgi rok delamo proti sebi, če se sproti ne pogovarjamo o tem, kar nas „tišči“. Cerkev je po svoji naravi občestvo; občestvo pa se pogovarja ali pa ni občestvo.

Predvsem pa pogled verujočega človeka. Ker Sveti Duh ne spi „priprave“ na prihodnje obdobje že tečejo. Ravno to, da se krepí jedro, da je več majhnih skupin, več voditeljskih laikov, lahko razumemo kot „daljno pripravo“ na čas zmanjšane števila duhovnikov. Na nas je, da razumemo, kaj „govori Duh cerkvam“ in da se pogumno soočimo s prihodnostjo. Nova evangelizacija ni lepa beseda, ki jo izgovarjajo teologi, temveč je vse bolj naša velika konkretna naloga, pred katero smo.

Zadnja leta se po župnijah učimo načrtovanja. Načrtovanje ni magična formula za reševanje naših problemov, je pa odličen pripomoček, da se pogovarjamo. In da se pogovarjamo odprto ter z učinkom. Ne vemo, kakšna bo prihodnost; to, kar vemo, je, da se moramo o vsem vključno o prihodnosti veliko pogovarjati in dogovarjati. Naš današnji pogovor oblikuje jutrišnje življenje naših župnij in dekanij.

Dekanijski pastoralni dan, ki ga bomo v škofiji Celje izvedli v marcu 2014, bo vseboval vse to in še kaj. Prosimo Svetega Duha, naj nas razsvetli in obilno podari svojih sedem darov, ko se bomo člani ŽPS-jev in drugi dejavni kristjani pogovarjali o sebi in o naši prihodnosti.